

www.srbb.nl

November 2011 - Jaargang 15 - Nr. 11

TRACK

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

*Gratis
Exemplaar*

Track is het magazine van de SR&BB
en verschijnt maandelijks
Oplage: 650 gedrukte exemplaren
en 1250 digitaal via e-mail

opus
3

**CD van de
maand**

**Eric
Bibb**

*Blues,
Ballads &
Work Songs*

SR&BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

www.srbb.nl

MEZZen

SR&BB
STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA**presenteren: Matt Schofield en Charlie Parr**

Matt is geboren in Manchester (UK) op 21 augustus 1977. Hij groeide op in een muzikale familie en op vroege leeftijd luisterde hij al naar de platencollectie van zijn vader die voornamelijk klassieke blues LP's in de kast had staan. Hij was dus al snel vertrouwd met de muziek van Muddy Waters, Freddie, Albert en BB King etc, maar ook hedendaagse gitaarhelden als Jimi Hendrix, Eric Clapton en ZZ Top's Billy Gibbons.

Hij begon voor de lol met gitaarspelen rond zevenjarige leeftijd, nadat zijn familie was verhuisd naar Gloucestershire. In zijn beginjaren speelde hij een korte periode basgitaar, maar deze werd snel ingewisseld voor de elektrische gitaar. Dat beslissende moment kwam op 12-jarige leeftijd tijdens een bezoek aan zijn vader, die inmiddels was verhuisd naar Californië. Daar zag hij een video van BB King, Albert Collins en Stevie Ray Vaughan die samen aan het jammen waren en dat was voor hem een keerpunt. Dit was anders dan alles wat hij had meegemaakt en de pure kracht en de virtuositeit van deze kunstenaars lieten een blijvende indruk na.

Thuis in Engeland vormde Matt onmiddellijk een band met zijn klasgenoten, en op de leeftijd van 13 jaar had hij zijn eerste optreden. Vele lokale optredens

volgden in en rond Gloucestershire en Wiltshire. In die tijd zat Johnny Henderson al in zijn band en hij is tot op de dag van vandaag, nog steeds de organist in de band. Op de leeftijd van 18 begon hij met optredens in het grote Londen met vriend en collega-gitarist James Henderson. Na het afronden van school vertrok hij voor een verblijf naar de USA, dit speciaal om de blues te ontdekken van de Amerikaanse bluesgrootheden. Op 19 jarige leeftijd keert Matt terug naar London en vanaf dat moment begint zijn professionele carrière. Hij werd al snel verwelkomd in de hechte Londense blues scene en meteen sloot hij zich aan bij de Lee Sankey Group. Matt speelde mee op het veelgeprezen debuut album "My Day is Just Begon" en het vervolgalbum "She's Not Alone". Gedurende 4 jaar bleef hij in deze band spelen. Maar naast deze band speelde hij in die periode nog in 4 andere bands waaronder een met de veelgeprezen Ian Siegal en pianist Dino Baptiste. In 1999 was hij te vinden op diverse albums waaronder die van Dino Baptiste welke hij tevens mede heeft geproduceerd. In die periode speelde hij ook in de band van de Britse blues diva Dana Gillespie waar hij mee tourde in o.a. India en het Caribisch gebied.

Tijdens zijn verblijf in London en de vele optredens met diverse artiesten, ontwikkelde Matt zich als een

info@walvisverbouwingen.com

Walvis
VERBOUWINGEN
onderhoud & renovatie

Baronielaan 238/A * 4837 BG Breda * tel:076 5659459 * fax:076 5658399

zeer veelzijdig bluesartiest die vrijwel alle bekende stijlen hanteert. Dat bleef niet ongemerkt in de blueswereld en hij werd gevraagd door twee helden van hem, Robben Ford en Jimmy Vaughan, om als support act voor hen op te treden. In 2002 werd hij gevraagd om mee te doen met de eenmalige supergroep "The Best of British Blues" met zanger Earl Green. In die periode werd hij ook uitgenodigd om deel te nemen in The Lester Butler Tribute Band - een eerbetoon aan de meesterlijke mondharp-speler en zanger van The Red Devils en 13- met de oorspronkelijke ritmesectie. Twee Europese tours en een live album waren de resultaten van dit immens populaire project. (ook zat hij trouwens in de Nederlandse versie van een Lester Butler Tribute met o.a. Pieter van der Pluym op de harp) Medio 2003 tekent hij een contract voor het nieuw opgerichte Nugene Records label en het Matt Schofield Trio was officieel geboren. De veelgeprezen 2004 debuut CD 'The Trio, Live' met organist Johnny Henderson en drummer Evan Jenkins" is een smeltkroes van energieke swingende blues en funk. Krachtige blues met een duidelijk link naar de klassieke Amerikaanse jazz orgel trio's van de jaren vijftig en

zestig en dit gemengd met gitaar. Het resultaat is een onderscheidend geluid wat door muziek-critici als "verbazingwekkend volwassen voor zo'n jonge groep muzikanten" werd bestempeld. Met zijn trio tourde hij vervolgens door heel Europa en daarnaast nam hij ook nog tijd voor andere veelbelovende projecten. Zo speelde hij mee- en was tevens mede producent- op het sublieme Ian Siegal album 'Meat & Potatoes' en met hem samen stond hij o.a. op het North Sea Jazz festival. (ook speelde hij mee op de twee opvolgende albums van Ian Siegal) De laatste jaren heeft hij zich steeds meer gericht op zijn eigen trio en band en hij stond de laatste jaren werkelijk op alle grote festival waaronder het BRBF Peer.

Met zijn laatste album 'Siftin Through Ashes' heeft hij deze band echt op de kaart gezet en mede door dit album wordt hij nu gezien als een van de meest begaafde bluesgitaristen in de hedendaagse bluesscene. Het derde studioalbum Heads, Tails & Aces kwam in 2009 uit. Inmiddels is een bassist een vast onderdeel van de band geworden en flirten zij met opvallende back-beats, soul grooves en jazzy sounds, met een focus op de blues.

Support act: Charlie Parr

Charlie Parr is een country blues gitarist/zanger uit Minnesota. Zijn stijl is geïnspireerd door Charlie Patton, Bukka White en Reverend Gary Davis en klinkt puur, authentiek en ongepolijst. Met acht goed ontvangen albums op zak bereikt Charlie Parr een steeds groter publiek en doet hij zijn naam als bluesman in hart en nieren eer aan. In 2008 werd een nummer van Parr gebruikt in een internationale Vodafone reclame.

De muziek van Parr kun je niet na 1 keer beluisterd te hebben, beoordelen of bevatten. Er zit gewoonweg té veel – verre van simpele- menselijke realiteit in. Zijn songs ontleen hun kracht aan hun gezamenlijke effect, die b.v. ontstaat door de ontdekking dat brokken steenkool die opgegraven worden door een genie, kunnen gaan blinken als diamanten.

Oftewel... Charlie Parr grijpt precies die intense klank van de volksmuziek uit het bevroren noorden van Amerika bij de lurven.

Zijn rauwe stemgeluid, de flitsende 'fingerpicking' en soms wrange teksten hebben hem tot een van de belangrijkste hedendaagse spelers van de Amerikaanse folktraditie gemaakt.

Locatie: [Mezz Concerts & Dance](#)

Datum: 17 november 2011 Entree: 16 euro

Aanvang: 20.30 uur (zaal open 20.00 uur)

GREENTERMINAL

taking it to a safe and green level

Kantoor automatisering zoals het hoort

... Milieubewust en kostenbesparend!

Don't get the blues, get green!

- green it professionals
- kostenbesparend
- 12 jaar ervaring
- betrouwbaar

www.greenterminal.nl

Neerlands Blues-Godfather Harry 'Cuby' Muskee overleden

Muzikant en blueszanger Harry Muskee is maandagavond 26 september, op 70-jarige leeftijd overleden. Muskee was vooral bekend als leadzanger van de bluesband Cuby and the Blizzards. Hij overleed in zijn woonplaats Rolde aan de gevolgen van kanker.

Muskee (Assen, 1941) stond in jaren zestig aan de basis van Cuby and the Blizzards. De band bracht, met zanger Harry, Nederland niet alleen de bluesmuziek. Maar iedereen wist ook ineens van het Drentse dorpje Grolloo, waar de muzikanten in Harry's boerderij werkten en vaak ook woonden. De groep haalde de Nederlandse Top 40 met onder meer Window of my Eyes, Another Day Another Road en het rauwe Appleknockers Flophouse. Ook de albums scoorden goed. De lp Groeten uit Grollo kreeg een bijna mythische status en groeide uit tot een verzamelobject.

Volgens muziekjournalist Jan Douwe Kroeske heeft Muskee met Cuby 'iets losgemaakt in de Nederlandse popmuziek dat er tot die tijd niet was'. "Het was allemaal zo keurig, zo netjes", zegt Kroeske.

"Er is een heel bijzondere man uit de tijd genomen", zegt muzikant Daniël Lohues. "Harry was een lieve man en een ontzettend goede zanger. De laatste tien jaar zijn we vrienden geworden. We komen allebei uit Drenthe, dan kom je elkaar wel eens tegen." "We lagen elkaar goed. Op een gegeven moment vroeg hij of ik met hem een plaat wilde maken, Cats Lost. Daardoor hebben we elkaar nog beter leren kennen. Wat hij gedaan heeft in zijn leven is ongelooflijk en toch bleef hij bescheiden. Hij was een trotse plattelander." "De laatste weken ben ik veel bij hem geweest. Zijn toestand ging heel snel achteruit. Over de details van zijn ziekte praatten we niet. We hebben veel over muziek gepraat en ik probeerde tot het laatst toe een glimlach bij hem op het gezicht te krijgen." Nieuw album Muskee en Lohues waren bezig met een nieuwe cd van Muskee. "We zouden de opvolger voor Cats Lost deze maand opnemen. Alle nummers zijn af", aldus Lohues. De cd zou de titel 'Dogs found' krijgen. Muskee schreef de teksten, die Lohues van muziek voorzag.

Winnaars Dutch Blues Challenge: John F. Klaver Band en The Mudbirds

De eerste editie van de Dutch Blues Challenge, georganiseerd door de Dutch Blues Foundation zit er op. In de categorie 'bands' werd The John F. Klaver Band winnaar en in de categorie 'solo/duo' The Mudbirds.

Zij mogen beiden Nederland gaan vertegenwoordigen op zowel de European Blues Challenge in Berlijn, als op de International Blues Challenge in Memphis Tennessee USA. Daarnaast hebben beiden een optreden verdiend op het 'Moulin Blues Festival' en op 'Blues in Wijk'. Uit het grote aantal muzikale inzendingen van bands, duo's en solisten zijn er acht bands, twee duo's en één soloartiest gekozen die deze dag strijden voor de overwinning.

Elke band kreeg 20 minuten de tijd om het beste in zich te geven. Iedere muzikant, dus ook de bluesmuzikanten en het publiek zijn het eens dat je geen wedstrijd kunt houden in de muziek. Daarvoor zijn er teveel muziekstijlen die je niet met elkaar kunt vergelijken, maar uiteraard kun je wel muzikanten beoordelen op kwaliteiten zoals: zang, muzikale kwaliteiten, uitstraling, schrijverskwaliteiten, niveau, samenhang, uitspraak en natuurlijk hoeveel Blues de artiesten in hun ziel hadden.

Het werd een moeilijke keuze voor de vakjury, die bestond uit Fred Broekman, de presentator van het Blues-radioprogramma Spinning The Blues, Ricky Nye, zanger en pianist uit Cincinnati, Carolin Wobben van boekingsbureau Phamosa Music, Alfonds Verreijt van het blad Bandcoach, en Bert Pijpers van het bluesplatenlabel Continental Record Services, Herman Jansen van het bluesfestival Moulin Blues en een select groepje toeschouwers, want er stond een behoorlijke brok talent op het podium.

Tussen het publiek worden reacties opgevangen als: "Het gaat tussen Bradley's Circus en Deep & The Dudes", terwijl op een andere plek Robbert Fossen als winnaar wordt beschouwd en weer anderen vinden Fat Harry winnaar. Zo zie je maar dat meningen terdege verschillen. Des te verrassender is de uitslag die door de Phil Bee en Ralph de Jongh (de Nederlandse halve finalisten van Memphis verleden jaar) bekend wordt gemaakt. In de categorie solo/duo's zijn de The Mudbirds geselecteerd en in de categorie bands wordt John F. Klaver Band de winnaar op de hielen gevolgd door Bradley's Circus.

INTERNATIONAL
BLUES
CHALLENGE

John F. Klaver is gitarist en zanger en bespeelt de gitaar al vanaf zijn elfde levensjaar. Na zijn middelbare school besloot hij om een jaar in Amerika te gaan studeren. John volgde daar lessen als 'senior' op de Stagg Highschool en kreeg als privé-student gitaar- en muziektheorielessen op de University of the Pacific. Bijgestaan door Iris Stigtermans op bas (gelukkig ook eens een vrouwelijke bijdrage in de bluesscene!) en Martijn Klaver op drums speelt John met deze band blues-, funk- en soul in een groovend jasje. Eerste wapenfeit was in 2008 het album *Jetpepper*, dat voornamelijk versus kende en bij optredens werd verkocht.

Nu is *Coming Back For More* uit (distributie Coast To Coast), met tien nummers die grotendeels van eigen hand zijn. Het album telt drie covers, waarvan één van Matt Schofield en één van Robben Ford (*Lateral Climb*). Deze twee namen zijn meteen perfect vergelijkingsmateriaal. Al vanaf het eerste nummer *Gonne Leave This Place* hoor je de invloed van Robben Ford, blues in een lekker swingende stijl met de heldere gitaarsound van John. De gitaar van de frontman is veel aanwezig, maar het bandgeluid kent een welkome

aanvulling met de Hammond B-3 van Rob Mostert, die het geluid van de band een aangename diepgang geeft zoals in de cover van Schofield, de instrumentale *Move Along*, een lekker swingende, tijdloze track waarin je al hoofdschuddend wordt meegenomen. Afwisseling genoeg, want bij de eerste noten van 'Listen & Hear' lijkt het even alsof je naar een nummer van the Cream aan

het luisteren bent! Het album kent een fijne variatie van uptempo en van lekkere slowblues (zoals *Make Some Dough*, met een heerlijk huilende mondharmonica) en ook de jazz-invloeden, waar ook Robben Ford zo fijn gebruik van maakt, zijn nooit ver weg. Ook de lichtruwe zang van John F. Klaver draagt daar aan bij, hoewel gezegd dat juist die stem in een slowblues wat inhoud tekort komt. Maar verder ademt het album een sfeer uit van een donkere kroeg op zaterdagavond laat, het zet de juiste toon en dat werkt gewoonweg geweldig. Hekkenluiser is de titeltrack 'Coming Back For More' waarmee het album op een vrij relaxte wijze wordt afgesloten. De grote voorbeelden hebben het allemaal al eerder zo gedaan, maar is dat erg? Nee, want John F. Klaver swingt en grooved op een album met heerlijke Blues.

Anton Verbeek

Uitstekende folkblues. Het akoestische folkbluesduo The Mudbirds, Alan Laws en René Tweehuysen, komt uit Oude Bildtzijl. Dat ligt in het uiterste noordwesten van Friesland en is een vruchtbare bodem voor de blues, getuige dit prima album. Op instrumenten als dobro, akoestische gitaar, lapsteel en mondharmonica vertolken The Mudbirds de vooroorlogse (country) blues, geïnspireerd door artiesten als Robert Johnson, Sonny Terry & Brownie McGhee, Reverend Gary Davis en hedendaagse gitaristen als Bert Jansch, Kelly Joe Phelps en Ry Cooder. René Tweehuysen speelt – als een van de weinigen in Nederland – de blues op een lapsteel gitaar. Laws begon als straatmuzikant in Londen in de jaren zeventig en verwierf een reputatie als virtuoze mondharmonicaspeler. Hij verhuisde in 1990 naar Nederland. De heren vertolken dus traditionals maar vullen die aan met eigen werk en nummers

The Mudbirds - Slick Blues
van b.v. Taj Mahal en Gregg Allman. Het resultaat is erg goed, het spelpeil hoog. Alan Laws is een prima zanger en het lapsteel spel van Tweehuysen is een lust voor het oor. Het album opent met een ijzersterke interpretatie van *Blood Red River*, die de toon zet voor de rest van het album. De arrangementen zijn erg goed en wijken geregeld af van het geijkte bluespatroon. *Come Back Baby*, toch een wat afgekloven bluesnummer, wordt in de versie van The Mudbirds zeer overtuigend nieuw leven ingeblazen. *Lovin' In My Baby's Eyes* van Taj Mahal is een relaxte interpretatie. *Vanishing Point*, *Mud Slide* en *Birds Eye* zijn prachtige instrumentale tracks met een welhaast melancholische invulling. Het hoogtepunt is hun eigen *Erosion Blues*, knap opgebouwd rond een riff gespeeld op lapsteel en harmonica. Een erg fijne plaat die met smaak beluisterd kan worden.

Frits Barth, Heaven muzikmagazine, bewerking: Dr.Groove

Duivelsmuziek

Da's een woord wat wij Bluesliefhebbers wel herkennen en als we dit soort termen ergens tegenkomen, is onze nieuwsgierigheid dan ook meteen gewekt. In dit geval is het de titel van een boek en wel op behoorlijk originele manier tot stand gekomen: Op de fiets van Memphis naar New Orleans: een speurtocht van twee witte mensen over de geboortegrond van de zwarte muziek (rock 'n roll, jazz & blues). Leendert van der Valk schreef over deze prachtige reis het boek *Duivelsmuziek*, dat 23 september bij uitgeverij L.J. Veen is verschenen. Winnifred Wijnker maakte de foto's.

In Memphis werd Rock 'n Roll geboren, in New Orleans de Jazz en ergens daar tussenin, in de Mississippi delta, de Blues. Jaarlijks maken duizenden muzikliefhebbers een bedevaartstocht over de snelweg die deze plekken verbindt, Highway 61. Maar met de auto raas je voorbij aan het hart van de Deep South.

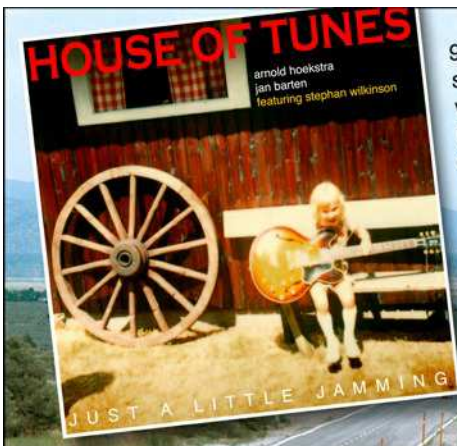
Leendert van der Valk en Winnifred Wijnker willen doordringen tot in de haarvaten van het roemruchte gebied en nemen daarom de fiets, op zoek naar duivelsmuziek langs 's heeren wegen. De lezer reist mee in de slipstream; naar een gevangenis die functioneert als katoenplantage en radiostation. Naar de crossroads waar Robert Johnson zijn ziel aan de duivel verkocht zou hebben. Naar Howlin' Wolf en Muddy Waters, naar voodoofunk, gospel en caribische straatjazz in New Orleans.

Duivelsmuziek is het avontuurlijke, uitmuntend geschreven verslag van de speurtocht van twee witte mensen over de geboortegrond van de zwarte muziek.

"We weten niet waar we zijn. Ja, ergens in Memphis, Tennessee. Maar waar? Onze fietsreis is een paar honderd meter oud en het printje van Google Maps heeft ons een vierbaansweg opgestuurd. Zoiets kan charmant zijn, verdwalen in den vreemde, maar in een pikdonker, broeierig Memphis is het angstaanjagend.

We rijden over een vluchtstrook vol gaten en de weg ligt bezaaid met glas dat we pas zien als we er doorheen rijden. Toen we een uur geleden op het vliegveld onze fietsen in elkaar zetten, konden we met ons handpompje niet genoeg lucht in de banden krijgen. Ik voel mijn velgen en weet dat ik een lekke band ga krijgen, de vraag is alleen wanneer. Ik weet ook dat we dan doorfietsen, naar de hel dan maar met die banden. Mooi niet dat wij gaan stilstaan in een getto van een stad waar meer dan een kwart van de bevolking onder de armoedegrens leeft. Ik knijp in mijn remmen. 'Geen vluchtstrook meer!' roep ik naar Winnifred. 'Kut! Doorrijden!' klinkt het achter me.

Plotseling delen we de weg met razende trucks. Als er een gaatje valt tussen de vrachtwagens nemen we een afslag een woonwijk in. Behalve door glas en gaten rijden we nu ook over kakkerlakken. Langs de weg staan shotgun shacks, houten huizen die in Nederland al tijdens de bouw onbewoonbaar zouden zijn verklaard. Ik wil Winnifred erop wijzen, doen alsof we heel ontspannen aan het sightseeën zijn, maar ik heb mijn volle

9 gloednieuwe catchy rythm&blues/southern rock songs (met funk en popinvloeden) van bredase bodem!
Neem even de moeite en kijk op:
www.houseoftunes.nl

Jan Barten

Stephan Wilkinson

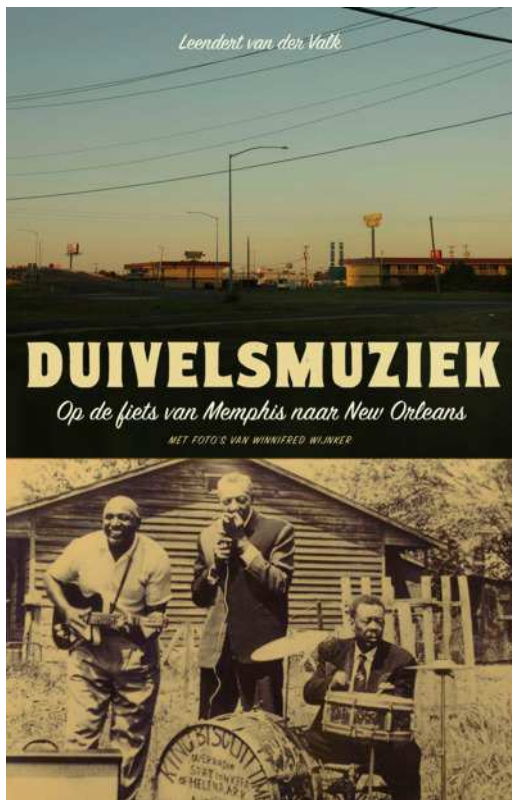

Arnold Hoekstra

concentratie nodig voor de weg. Op de veranda's en bij drankwinkels hangen mannen rond. Ze staren ons na, te verbaasd om iets te zeggen. Ze stoten elkaar aan. Dit moet een surrealistische aanblik zijn: twee doodsbanke blanken op volgeladen fietsen, dolend door een gitzwarte wijk. Als we hier zestig jaar geleden waren geweest, waren we precies waar we moesten zijn. Niet dat het er toen veilig was, integendeel, maar dan waagde je je leven tenminste met een goede reden. Je kon hier Howlin' Wolf horen, om maar eens iemand te noemen. Een bluesman van 1 meter 98 die met rollende ogen smerige solo's op zijn mondharmonica speelde. In deze wijken en downtown, tussen de hoeren, pooiers en messentrekkers van Beale Street, werd de wildste blues gespeeld. Hier werd de zwarte plattelandsmuziek versterkt en verstedelijkt. Want daarom zijn we hier; voor de blues. Zestig jaar te laat."

Leendert van der Valk is onderzoeker en schrijft voor NRC Handelsblad, Jazzism en NRC.Next. In 2010 verscheen zijn lovend ontvangen debuut Onheilstij. Winnifred Wijnker is fotografe.

Meer info: <http://duivelsmuziek.tumblr.com/>
ISBN 978 90 204 6661 4 / prijs € 24.95 / geïllustreerd, 271 pagina's Koop het boek rechtstreeks bij de uitgeverij of via bol.com.

www.copynetbreda.nl

COPY **NET**

KOPIEER

PRINTCENTRA

Copy Net • Van Coothplein 40-42 • 4811 NG • Breda

Dr. Groove's Blues 'n Roots kalender November 2011

03 / 11	Brother Dege	The Rambler	Eindhoven	NL
03 / 11	Pat McManus Band	Mustang Sally	Sittard	NL
04 / 11	Marcus Malone	The Lane	Oostburg	NL
04 / 11	Big Will & The Bluesmen	De Groene Engel	Oss	NL
04 / 11	Brother Dege	Morrison's Pub	Rossum	NL
04 / 11	Cuban Heels, Giant Tiger Hooch	De Piek	Vlissingen	NL
04 / 11	Johnny Winter, Ganashake	Parkstad theater	Heerlen	NL
04 / 11	Ryan McGarvey	café Gompelhof	Mol	B
05 / 11	Keb Mo'	Vredenburg Leidsche Rijn	Utrecht	NL
05 / 11	The Mercymen	café Willem Slok	Utrecht	NL
05 / 11	J.P. Rena & Terrawheel	L'Esprit	Rotterdam	NL
05 / 11	Bjorn Berge	Paradox	Tilburg	NL
05 / 11	Ros Blues	zaal De Kentering	Rosmalen	NL
	<i>Barrelhouse, Eddie Clearwater & The Jukejoints, Johnny Winter, Philippe Menard</i>			
05 / 11	DofferBlues	De Potter	Schajnk	NL
	<i>Ryan McGarvey, Clemens van de Ven Band, Down & Dirty, The Gooch, C.C. Jerome's Jetsetters</i>			
	<i>Little Boogie Boy, Eightball Boppers</i>			
05 / 11	Blues aan Zee	De Noviteit	Monster	NL
	<i>Marcus Malone, Wooden Paul, Stackhouse, Ruben Hoeke band, Robbert Fossen & Bobby's Teardrops</i>			
	<i>The Duke Town Dogs, Rusty Roots, Alex Rossi, Blues Tooth, Miss Behave & the Blues Demons</i>			
06 / 11	Bradley's Circus	't Vermaeck	Rijen	NL
06 / 11	Brother Dege	café de Groot	Eindhoven	NL
06 / 11	HoaxFest	De Bosuil	Weert	NL
	<i>The Hoax, Jon Amor Band, The Davy Brothers.</i>			
06 / 11	Jim Suhler & Monkey Beat	café Gompelhof	Mol	B
07 / 11	Bob Boo Davis	Muziekcentrum Frits Philips	Eindhoven	NL
07 / 11	Bob Margolin	Bananapeel	Ruislede	B
07 / 11	Marc DuFresne & Maurizio Pugno	The Maple	Ertvelde	B
08 / 11	Brother Dege	Cultuurhuis	Heerlen	NL
09 / 11	Popa Chubby	De Boerderij	Zoetermeer	NL
09 / 11	Maurizio Pugno Organ Trio, Mark DuFresne	Cambrinus	Horst	NL
09 / 11	Elvis Costello	Elizabethzaal	Antwerpen	B
09 / 11	Brother Dege	Den Bromfiets	Bonheiden	B
10 / 11	Brother Dege	De Bunker	Gemert	NL
10 / 11	Kenny-Wayne Shepherd	De Melkweg	Amsterdam	NL
10 / 11	Robben Ford, Big Dutch	De Boerderij	Zoetermeer	NL
10 / 11	Jazz & Blues Kroegentocht	div. locaties Grote Markt	Antwerpen	B
	<i>Rusty Roots, The Shaggy Dogs, overig programma n.n.b.</i>			
10 / 11	Bob Margolin & Mike Sponza Band	Muziek-o-Droom	Hasselt	B
10 / 11	Joe Louis Walker & Amar Sundry & Murali Coryell	De Korenbloem	Zingem	B
11 / 11	Jan Akkerman Band	Lantaren/Venster	Rotterdam	NL
11 / 11	Bluescollectors	Het Dak	Leerdam	NL
11 / 11	Boo Boo Davis	DJS	Dordrecht	NL
11 / 11	Brother Dege	De Loods	Aarschot	B
12 / 11	Soweto Gospel Choir	Muziekgebouw Frits Philips	Eindhoven	NL
12 / 11	Let's Buzz	The Rambler	Eindhoven	NL
12 / 11	Kilborn Alley Blues Band	cafe De Weegbrug	Roermond	NL
12 / 11	Bluesheat	L'Esprit	Rotterdam	NL
12 / 11	Blues in Schoten	c.c. De Kakelaar	Schoten (Antwerpen)	B
	<i>Ad & The Roadrunners, Doghouse Sam & His Magnatones, Ben Prestage, Mike Sanchez & The Seatsniffers.</i>			
12 / 11	Blaublues	Le Cadran	Haringe	B
	<i>Dede Priest, Thorbjorn Risager, The Blues Vision, Bob Margolin & Mike Sponza, Brother Dege.</i>			
12 / 11	Raphael Saadiq	Het Depot	Leuven	B
12 / 11	Boo Boo Davis	De Blauwe Wolk	Zottegem	B
13 / 11	Bob Margolin Meets Mike Sponza	De Gouden Leeuw	Dongen	NL
13 / 11	The Duketown Dogs	cafe De Plaats	Tilburg	NL
13 / 11	Black Dog	cafe Kaatje	Oss	NL
13 / 11	The Wildcards	W2	Den Bosch	NL
13 / 11	Brother Dege	c.c. In de Brouwerij	Asten	NL
13 / 11	Barrelhouse	The Comm	Groesbeek	NL
14 / 11	Wilco	013	Tilburg	NL
14 / 11	Eilen Jewell Band	Meneer Frits	Eindhoven	NL
14 / 11	Seasick Steve	Tivoli	Utrecht	NL

Dr. Groove's Blues 'n Roots kalender November 2011

16 / 11	Seasick Steve	De Effenaar	Eindhoven	NL
16 / 11	Fred Eaglesmith	W2	Den Bosch	NL
16 / 11	Taj Mahal Trio	Handelsbeurs	Gent	B
16 / 11	Vieux Farka Toure & Tamikrest	AB	Brussel	B
17 / 11	Matt Schofield / Charlie Parr	Mezz	Breda	NL
17 / 11	Elvis Costello (extra concert)	Koninklijk Circus	Brussel	B
18 / 11	Romi Mayes & Jason Nowicki	Xinix	Nieuwendijk	NL
18 / 11	The Seatsniffers	013	Tilburg	NL
18 / 11	Elvis Costello	Muziekgebouw Frits Philips	Eindhoven	NL
18 / 11	Cuban Heels, The Dead Revils, Lino & Friends	De Bosuil	Weert	NL
18 / 11	Ana Popovic	Arsenaaltheater	Vlissingen	NL
18 / 11	Indian Cigars	café 't Goor	Gooreind (Wuustwezel)	B
18 / 11	Monster Mike Welch	café Gompelhof	Mol	B
19 / 11	Matt Schofield / Charlie Parr	Tivoli De Helling	Utrecht	NL
19 / 11	Twelve Bar Blues Band	L'Esprit	Rotterdam	NL
19 / 11	The Jives	The Lane	Oostburg	NL
19 / 11	Matt Jacobs Band	Mustang Sally	Sittard	NL
19 / 11	Miss Betty's Funbags	Morrison's Irish Pub	Rossum	NL
19 / 11	The Rude Move	café Vrouwenhemel	Werkendam	NL
20 / 11	Stormy Monday	Het Vermaak	Raamsdonk	NL
20 / 11	Jon Amor Blues Group, The Radical Roosters, Woot	W2	Den Bosch	NL
20 / 11	Bluestreat	De Rode Pimpernel	Den Bosch	NL
20 / 11	Chasin' Allister	The Rambler	Eindhoven	NL
20 / 11	Ryan McGarvey	café Wilhelmina	Eindhoven	NL
20 / 11	Romy Mayes & Mattanja Joy Bradley	c.c. Roepaen	Ottersum	NL
20 / 11	Blues op Zondag Supersessie	De Boerderij	Zoetermeer	NL
	<i>Nicko Christiansen, Jan Scherpenzeel, Kees Dusink, Dicky Greenwood, Harm van Sleen Ron Flink, Daan Prevoo(Deep & the Dudes), J.P. Rena</i>			
21 / 11	Romi Mayes & Jason Nowicki / Eric Brase & Peter Cooper	Meneer Frits	Eindhoven	NL
21 / 11	Ana Popovic	Bananapeel	Ruiselede	B
23 / 11	Eric Sardinas & Big Motor	Borderline	Diest	B
24 / 11	Eric Sardinas & Big Motor + BlackTop	m.c. De Bosuil	Weert	NL
24 / 11	Stoney Curtis Band	BluesRock Garaasj	Heerlen	NL
25 / 11	Eric Sardinas	BluesRock Garaasj	Heerlen	NL
27 / 11	The Shaggy Dogs	De Fles	Spijkenisse	NL
26 / 11	Scotch & Soda & Big Dave	L'Esprit	Rotterdam	NL
26 / 11	Barrelhouse	café 't Oude Raethuys	Westdorpe	NL
26 / 11	Martin Turner's Wishbone Ash	De Piek	Vlissingen	NL
26 / 11	Barefoot & The Shoes	café Gompelhof	Mol	B
27 / 11	Danny Bryant/Aes Redeye Band	café Wilhelmina	Eindhoven	NL
27 / 11	Marcus Malone Band	café 't Goor	Gooreind (Wuustwezel)	B
28 / 11	Gurf Morlix	Meneer Frits	Eindhoven	NL
28-29 / 11	Chicago Blues Festival	Bananapeel	Ruiselede	B
29 / 11	Michael Weston King + Shiner Twins	Crossroads radio / Het Zwijnshoofd	Bergen op Zoom	NL
29 / 11	Tim Lothar (solo)	Cultuurhuis	Heerlen	NL
30 / 11	Gurf Morlix	Cambrinus	Horst	NL
30 / 11	Tim Lothar	The Lane	Oostburg	NL
30 / 11	Van Dyke Parks	Stadsschouwburg	Brugge	B

Fine tattoo works & piercings

Nwe. Haagdijk 4, Breda

Tel: 076 5208738

CD van de maand november: Eric Bibb – Blues Ballads And Work Songs

Volgens sommigen heb je blues en heb je Eric Bibb. Die laatste zou niet 'authentiek' genoeg zijn om ingedeeld te worden bij het canon van de blues. Te braaf, te commercieel, te zeer neigend naar het midden van de weg.

Dat die lieden dwalen, zoals dat steevast het geval is met de gemiddelde fanaat die vind dat elke straat eruit moet zien als zijn straat, bewees Bibb vorig jaar al met de uitstekende tribute-cd Booker's Guitar. Dit jaar doet hij dat ten andere male met Blues Ballads And Work Songs, een uitgelezen verzameling semi-akoestische blues-songs uit het grote zwarte muziekboek dat in de eerste decennia van de vorige eeuw werd geschreven. Deze 'traditionals' zijn die songs, waar Bibb voor het eerst mee geconfronteerd werd toen hij nog kind was. Het respect dat Bibb heeft voor de grote en kleine namen die hem voorgingen loopt als een rode draad door dit album. Een van de meest krachtige voorbeelden hiervan is, wel Take this hammer, wat vaak door Eric's vader, Leon Bibb, werd gezongen toen hij nog kind was en zelfs door hem op LP werd opgenomen.

soort albums juist is hoe je het 'je eigen' moet maken, zonder het origineel aan te tasten en deze juist te eren en respecteren. Sommige van zijn arrangementen zoals b.v. Joe Henry en Going Down Slow doen echt grote eer aan de traditional, terwijl zijn zang en gitaarspel meer Bluezy en ruiger zijn dan wat we van hem gewend zijn. De meeste nummers worden 'fingerpicking' gespeeld in Bibb's herkenbare stijl: veel verschillende gitaren (12-snarig, 7-snarig...) die ook allemaal beschreven worden bij het intro van iedere song. De verschillen tussen de diverse instrumenten kunnen echt gehoord worden (mits je je aandacht er bij houdt) mede dankzij de enorme transparante opnametechniek van Jan Erik Persson en de sublieme kwaliteit van de Opus3 super audio-cd's.

Bibb en Persson werken al zo'n 35 jaar samen en wat is er nou mooier dan deze vriendschap te vieren met het uitbrengen van een cd die de diepe persoonlijke roots van Eric Bibb uitstraalt. Een zeer aan te bevelen, warmhartig en positief album !

In het cd-boekje vermeld Eric Bibb dat de truc met dit

(altcountryforum.nl. Bewerking: Dr.Groove)

ROOTS MAIL MUSIC

Van Goorstraat 4
4811 HJ Breda (NL)

Tel. 076-5222235
Fax. 076-5200201
info@rootsmailmusic.com
www.rootsmailmusic.com

**VOOR AL UW BLUES
& ROOTS MUZIEK!**

SHOP & MAILORDER

Buddy Whittington – Six String Svengali

We zagen deze Texaan een paar maal aan 't werk als gitarist achter, of liever "naast" John Mayall, die hem trots "His favourite and possibly the greatest Bluesbreaker of them all" noemde. Buddy was ook de enige die 15 jaar zijn trouwe begeleider was, een man met een ongelofelijke "tone" en zoals de titel al aangeeft een tovenaar op zes snaren. Wij noemden hem toen ook een "allround gitarist", letterlijk en figuurlijk, en hij is dat nog steeds in beide betekenissen. Ook op vocaal gebied is Buddy iemand die gerust op eigen benen kan staan, in feite een verademing tijdens live concerten van Mayall, wanneer de man even zijn eigen ding mocht doen en het wat nasale, eentonige stemgeluid van Mayall mocht doorbreken. De openingstrack "Back When The Beano Was Boss" verwijst naar het legendarische eerste album van de Bluesbreakers met Eric Clapton ook wel "The Beano Album" genoemd naar het Britse wekelijkse comic album dat furor maakte in de jaren 60 en waar Clapton in zit te lezen op de hoesfoto. Het contrast met het werk dat we van hem hoorden bij Mayall is dat dit duidelijk geen Britse blues meer is, maar dat Texas centraal staat op zijn eigen cd's. Dat hoorden we al in zijn titelloze debuut, en nu zelfs nog meer. Een vet, vol geluid, een portie Billy Gibbons en een bijna even grote portie SRV, en meerdere knappe slidepartijen. Dit is Texaanse blues

op zijn best: "Six String Romance" een sterk nummer in de stijl van Les Paul, en "Texas Trios" maken dat vlug duidelijk. "The Put On Song" straalt een grote originaliteit uit met prachtig gitaarwerk en is eveneens tekstueel zeer grappig. Die sterke teksten vol humor en spitsvondigheden vind je de hele cd door. Zo speelt Buddy een beetje Johnny Cash in het country getinte en aan "A Boy Named Sue" herinnerende "I Had To Go To See Alice". Op gitaargebied is "Fender Champ" wel de beste track, kort maar krachtig, net als het al eerder genoemde "Texas Trios" en "Ain't Got The Scratch", alle drie een soort van ode aan Texas en de ZZ Top sound. De cd eindigt in alle rust: "For Crystal Beach" is een sfeervolle instrumental en lijkt wat op de SRV instrumental: "Riviera Paradise" en afsluiten doet Buddy met een bezinnende song "While We're Here" misschien wel de enige song op de cd waar Buddy zijn aparte humor achterwege laat voor de stichtende boodschap: Doe elkaar de duivel niet aan en geniet van elke dag! Wie zijn wij om dat tegen te spreken, van deze dag hebben wij dank zij hem al zeker kunnen genieten.

In december hier te zien: 02 dec Drachten – Iduva
03 dec Hoogeveen - Tamboer

Ron, Rootstime.be

d-media

webdevelopment and more

<http://d-media.nl> || info@d-media.nl

De Noor Bjørn Berge staat bekend om zijn virtuoze gitaarspel: watervlug en onwaarschijnlijk technisch. Berge laat horen hoe moderne blues hoort te klinken. Zichzelf begeleidend op een twelve string akoestische gitaar en een stompbox is hij een echte one-man-bluesband.

Naast eigen materiaal speelt Berge ook altijd een hele reeks covers, variërend van Frank Zappa tot No Means No en Morphine. Voor Bjørn Berge bestaan nauwelijks muzikale barrières: slechts goede en slechte muziek. Voor wie het artikel in de vorige Track gelezen heeft over het platenlabel DixieFrog, niet toevallig worden ook de platen van deze Bjørn Berge door dit label uitgebracht. Ze weten daar dus wel van Goede Smaak!

Twee jaar geleden verraste hij ons met een zeer intiem en gevoelig album, "Fretwork", dat meer zijn folk en singer-songwriter kant belichtte. Op zijn nieuwkomer "Blackwood" keert hij terug naar zijn gekende rootsklank in een mix van folk, blues, rock en funky ritmes, waar de instrumentale escapades perfect uitgebalanceerd ten dienste staan van elke song en niet omgekeerd. Met zijn unieke, percussievolle speelstijl hoort

Bjørn Berge - Blackwood

Bjørn Berge thuis in de eregalerij der grote akoestische twaalftsnar gitaristen zoals onder andere "Leo Kottke". Bjørn is niet enkel een gitaar-technisch unicum, maar ook een begenadigd songwriter en zanger, die zich, mede met zijn donkere bariton, een weg naar het succes baande. Van zijn elf songs tellend album zijn er negen van eigen hand, aangevuld met twee naar zijn

hand gezette covers. Bjørn kondigt de plaat aan als een terugkeer naar zijn roots, en instrumentaal is dit ook zo, maar toch laat hij sinds "Fretwork" meer en meer in zijn ziel kijken in diepgaande teksten van zelfreflectie en zijn kijk op zijn omgeving.

Het album trapt fenomenaal af met het super funky rockende "In & Out", een waar ambiancenummer, dat menige concertzaal laten deinen op handklapperpercussie, met een heerlijk meezingrefrein, een kletsende gitaarbeat en een dartel tokkelende banjo, opgeluisterd door bas, stompende percussie en een als penny whistle klinkende synthesizer van Bjørn's rechterhand, Kjetil Ulland. Andere footstompers, met een stevige baskick en heerlijke slide rifs, zijn het nijdige "Accused", waar hij de hand in eigen boezem steekt als zijn vertrouwen misbruikt wordt en "Those Days",

Autobedrijf van Kruysdijk

- APK
- Schade herstel
- Verkoop auto's
- Reparatie
- Onderhoud

Logtenburg 4
4841 PA Prinsenbeek
Tel.: 076-5411692
Fax: 076-5428520

dat met bliksemsnelle fingerpick's met heimwee terugblijkt naar het vuur en avontuur uit zijn jeugdijaren. Een virtuoze instrumentale mag natuurlijk niet ontbreken en de eer valt hier te beurt aan het titelnummer "Blackwood", dat een sfeervolle demonstratie van Bjørn's meesterlijk gitaarspel demonstreert, met de nadruk op subtiliteit en genuanceerdheid. Als covers koos Bjørn enkele van zijn favoriete blues nummers uit, namelijk "Going To Brownsville", van John Estes, dat nu, op een traag stompende beat, een volledige akoestische twelve string bewerking meekrijgt tegenover de versie op zijn zelf getiteld debuutalbum uit 1994, waar een elektrische slide dit nummer doorkruist. Knap is ook het van Joni Mitchell geleende "Woodstock", dat zweeft op Bjørn's warme stem en heerlijke flageoletten.

Bjørn mag er, met zijn imposante atletische look, onkwetsbaar uitzien, hij toont zich meermaals van zijn gevoeligste kant op dit album. In het trage, met doordringende saxofoontoetsen van Karl Christian Grønhaug opgeluisterde "Once Again", hoor je een bezorgde Bjørn Berge, die uitkijkt naar rust en vrede binnenin en in "Sick 'n Tired" kan hij gelukkig zijn woede over bedrog en leugens in een relatie op zijn snaren koelen. Het album sluit af met een ingetogen getokkeld "Darkness", dat zijn titel niet gestolen heeft en geslagen en moedeloos voortstompelt met een donkere kerkerstem als een duistere Mark Lanegan, op zoek naar bevestiging in een teken van liefde.

Bjørn Berge mag met "Blackwood" weer een pluim op zijn gehoornde Viking helm bijsteken. Gitaarpuristen kunnen op dit album gegarandeerd hun hart ophalen bij deze hedendaagse topper op twaalfsnarige gitaar, maar er is meer. "Blackwood" 's kwaliteiten liggen niet enkel in Bjørn's gitaarspel, maar laten ook zijn talent als gevoelige songwriter bovendien, met inspirerende composities en teksten. Hiermee strekt hij zeker zijn vleugels uit naar een breder publiek en met het tekstboekje in de hand krijgen deze schitterende songs pas hun volwaardige betekenis.

Zo schenkt "Blackwood" je The Best Of Both Worlds. Ga dat dus ook zien op 5 november in Tilburg Paradox en 6 november in Amsterdam Paradiso.

De redactie van 'Track' is op zoek naar : Schrijvers / Redacteurs

Vind je het leuk om te schrijven over Blues, Rhythm & Blues / Roots muziek, cd's, concerten en nieuwtjes op dat gebied? Stuur ons dan een e-mail met je gegevens: info.srb@online.nl
Enige ervaring in het schrijven van artikelen is een pré, maar niet strikt noodzakelijk. Er wordt wel van je verwacht dat je over een goede taalvaardigheid en kennis van de Engelse taal beschikt.
Het gaat hier uiteraard om een vrijwilligersfunctie.

250 verschillende bieren

Het Bierhuis

van Goorstraat 5
4811 HH Breda
Tel. (076) 5228294
Fax. (076) 5226857

Gillian Welch - The Harrow And The Harvest

In een op en top bluesblad een recensie schrijven van een artieste uit Nashville is een heikele zaak. Maar uitzonderingen mogen er zijn, zeker als de zangeres Gillian Welch heet en je muziek veel blues bevat, niet in muzikale zin des woord, maar vooral in de beleving, de hartstocht en de diep gewortelde traditie.

Gillian Welch, van 2 oktober 1967 uit New York, had een serieus writer's block in een periode van zo'n acht jaar tussen 2003, toen het album *Soul Journey* verscheen en het dit jaar uitgekomen *The Harrow and the Harvest*. Welch was ontevreden met het materiaal wat ze in die jaren schreef en besloot uiteindelijk om haar energie te steken in allerlei projecten, zoals het album van haar muzikale- en levenspartner Dave Rawlings en anderen. Maar het lange wachten is nu beloond, want met *The Harrow and the Harvest* heeft Welch een waar meesterwerk afgeleverd. Nagenoeg perfect is het samenspel tussen Welch en Rawlings. Akoestische instrumenten en samenzang, die overheerst wordt door de prachtstem van Welch, vloeien schitterend samen op de plaat. Daarmee is eigenlijk al gezegd dat Gillian Welch geen zangeres is, maar een duo. Zij en Rawlings schrijven alles samen, tekst en muziek, en dat doen ze al vanaf het eerste album *Revival* uit 1996. Ze hebben helemaal geen extra muzikanten nodig. En mocht je een grondig wantrouwen hebben tegen de banjo, Welch raakt de snaren met zoveel gevoel en beroering dat je er stil van wordt. Op het eerste gehoor denk je dat Gillian Welch (het duo) 'ouderwetse'

muziek maken. Welch heeft echter een volledig eigen genre geschapen met invloeden uit country, folk en rock. Ze gebruiken daarvoor traditionele middelen, maar doen dat op een manier zo puur, zo gedreven en zo anders dan iedereen binnen de hedendaagse Americana, dat je er eigenlijk een nieuwe genre naam voor moet bedenken. Amerikaanse folkmuziek uit begin twintigste

eeuw, tijdloos, een oldtimer in een eigentijds jasje. 'The Way It Goes', het derde, welhaast poppy nummer, is het ideale instapliedje voor deze nieuwe plaat. Daarna nemen de spanning, de melancholie en de kwaliteit van de liedjes grootse vormen aan. Zoals in het bloedmooie 'Tennessee', dat kromtrekt van heimwee naar de Amerikaanse staat waar een vrouw biefstuk eet als ze arbeid moet verrichten en whiskey drinkt als ze dorst heeft, waar men gokt en danst, kortom, waar geleefd wordt. In de volgende tracks graven Welch en Rawlings steeds dieper. Om boven te komen met fonkelnieuw werk dat klinkt als songs die Harry Smith over het hoofd zag toen hij de *Anthology of American Folk Music*, het oude testament van de rock-'n-roll, samenstelde. Aan elk van Welch' liedjes is een heel epistel te wijden, met als absolute hoogtepunt *Hard Times* met een pakkende melodie, sober, maar zo indringend gespeeld en gezongen. Na een paar keer luisteren is het net alsof je dit lied al veertig jaar kent! Ga het beluisteren en misschien ook nog live zien, op 7 november in Amsterdam en 8 november in Antwerpen.

**ARTIESTEN &
ORGANISATIE
BUREAU**

www.genuinemusic.nl

GENUINE
MUSIC AGENCY

John Zwetsloot

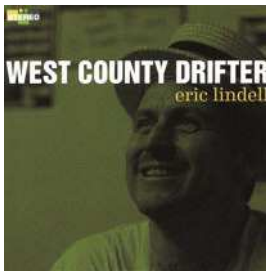
Postbus 1577
4700 BN Roosendaal

T 0165 - 55 31 15

E info@genuinemusic.nl

Eric Lindell – West County Drifter

Eric Lindell's muziek ligt bij me thuis, zoals men dat zegt, in de bovenste schuif. Toen we Eric mochten interviewen in mei vorig jaar ontvingen we van hem de cd "Between Motion And Rest", hoewel de cd hier niet als dusdanig uitgebracht zou worden. Je kon hem enkel via de site van zijn eigen Sparco label in de vinyl versie bestellen, al kreeg je er dan wel een gratis cd'tje bij. De plaat was uitstekend, en toen niet zo lang geleden de opvolger "Cazadero" uitgebracht werd, was ook deze spijtig genoeg niet officieel in de lage landen verkrijgbaar. Gelukkig voor jullie is er nu de dubbelaar "West County Drifter" en bij nader inzien blijkt dat de samenvoeging te zijn van beide vorige cd's. M.C. records, de platenfirma van Mark Carpentieri, die eerder ook ondermeer releases van Anders Osborne, Cyril Neville en Kim Wilson uitgebracht, contracteerde nu Lindell en bracht zijn twee in eigen beheer uitgebrachte cd's nu samen uit als dubbel cd. In Eric Lindell's muziek zit het allemaal: soul, honky tonk, country twang, southern, New-Orleans, funk, blues, je kan het zo gek niet bedenken, en alles is bovendien van hoge kwaliteit. Zijn stem werd al vergeleken met die van Van Morrison en Lyle Lovett, maar voor mij is de eerste naam die me voor de geest komt die van Delbert McClinton, die trouwens op "Sentimental Lover" mondharmonica speelt. Wanneer we de twee cd's apart beschouwen, komt "Between Motion And Rest" er een ietsje sterker uit, met enkele sterke hoogtepunten. Zo is er bijvoorbeeld het bluesy "Lucky,

"Lucky" (clip), maar een echt kippenveldmoment is de Curtis Mayfield cover "It's so hard to believe", waar Eric dat unieke dromerige sfeertje wat een Mayfield-nummer altijd zo typeert, perfect weet neer te zetten, met blazers Joe Cohen (sax) en Adam Theis (trombone) in een glansrol, Ivan Neville op keyboards, en een erg apart klinkende wah-wah gitaar. "Bodega" roept met zijn zomerse sfeer

herinneringen op aan de sixties, meer bepaald de dagen dat Felix Cavalieri met zijn Rascals "Groovin'" op ons losliet, de "blue-eyed soul" avant-la-lettre. Op de tweede cd "Cazadero" is 't een nummer als "Bow Wow" met zijn New Orleans / R&B ritmes wat onze voorkeur wegdraagt. Eric vertelde ons in Ospel dat hij een grote fan was van Curtis Mayfield en bewijst hier voor de tweede maal op rij, met "I'm Not Supposed To" dat hij de les perfect begrepen heeft. De onbekende maar virtueuze lap-slide gitarist Colin Lake, schittert hier in een paar tracks, en klinkt zoals Robert Randolph op zijn beste momenten. In de pure blues van "Too Far gone" bijvoorbeeld kan de man zich even helemaal laten gaan. De korte afsluiter "Circle Boogaloo" is een instrumentaal waarbij Booker.T waarschijnlijk instemmend en glimlachend zou toekijken. Het zal ondertussen wel duidelijk geworden zijn dat "West County Drifter" een pracht van een dubbel cd is geworden, die aan elke rootsliefhebber wel wat te bieden heeft, een echte aanrader als je 't ons vraagt.

Ron, Rootstime.be/ Dr.Groove

ONTWERP, ADVIES COÖRDINATIE

**o.a. Kantoren, dames & heren
modezaken, opticiens, horeca,
makelaars & assurantiën,
particulieren.**

Snel, onafhankelijk en goed.

**Maak een afspraak voor
vrijblijvend interieuradvies**

CHASSESINGEL 30A
4811 HC BREDA

TEL: 076-5204205 / 0653-991805

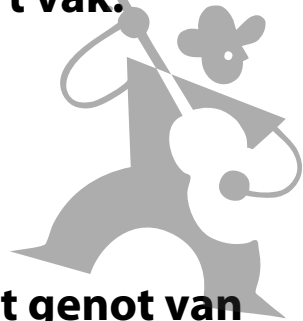
Zaterdag 17 December 2011:

**SR&BB Feestavond
in café De Beijerd, Boschstraat 26 Breda
aanvang 21:30 u.**

**Muzikaal opgeluisterd door een gloednieuwe
formatie van oude rotten in 't vak:**

"ROOTSVILLE"

**Een drankje & een hapje onder het genot van
lekkere live Roots muziek**

De oude rotten:

Bas: Bart Kamp (Sultans of Slide, Monti Amundsen, Eugene Hideaway Bridges)

Slagwerk: Fokke de Jong (Normaal, De Kast)

Gitaren: Richard van Bergen (Dede Priest, Shiner Twins, Rootbag)

ONZE ADVERTEERDERS

D-MEDIA

Hosting, webdevelopment, sitemanagement & Design
www.d-media.nl

Autobedrijf van Kruysdijk

Logtenburg 4 - 4841 PA Prinsenbeek - 076 5411692

HBdesign

Ontwerp, Advies, Coördinatie
Chassésingel 30A - 4811 HC Breda 076 5204205

Het Bierhuis

Van Goorstraat 5 - 4811 HH Breda - 076 5228394

CopyNet Kopieer Printcentra

Van Coothplein 40-42 - 4811 NG, Breda

www.copynetbreda.nl

Café Dok 19 Breda

Haven 19, Breda

Tel.: 0031-765149838, Mail: info@dok19.nl

Roots Mail Music

Voor al uw blues & Roots cd's

Van Goorstraat 4, Breda - 076 5222235

Café De Bruine Pij

Kerkplein 7, Breda - 076 5214285

F.T.W. Fine Tattoo Works

Nieuwe Haagdijk 4, Breda - 076 5208738

Walvis Verbouwing, Onderhoud & Renovatie

Baronielaan 238/A 4837 BG Breda 0765659459

Green Terminal

Meerten Verhoffstraat 10-08, 4811 AT Breda.

www.greenterminal.nl

Genuine Music Agency

Postbus 1577 4700 BN Roosendaal

www.genuinemusic.nl

House Of Tunes

www.houseoftunes.nl

www.srbb.nl
10 december 2011 - Jaargang 15 - Nr. 11
TRACK
STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

Gratis
Exemplaar

Track is het magazine van de SR&BB
en verschijnt maandelijks
Oplossing 600 gedrukte exemplaren
en 1250 digitaal via e-mail

opus
3

**Eric
Bibb**

Blues,
Ballads &
Work Songs

CD van de
maand

SR&BB
STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA
www.srbb.nl

Adverteren in de Track?
We hanteren de volgende
tarieven op jaarbasis:

1/3 - A5 pagina €180

1/2 - A5 pagina €250

1/1 - A5 pagina €450

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

Al sinds 1998 zorgt de **SR&BB** voor de betere bluesoptredens in de Bredase horeca. Gelukkig zien we veel van het trouwe publiek terug bij deze optredens. Voor deze mensen (en alle mensen die onze optredens nog moeten ontdekken) willen wij dit graag continueren. Wij zijn op zoek naar **DONATEURS**. Voor slechts 10€ per jaar kunt u de **SR&BB** en ons publiek steunen. In ruil daarvoor krijgt u niet alleen betere, maar ook kwalitatief goede optredens. Daarnaast wordt u ieder jaar uitgenodigd op een geheel verzorgde "muzikale" avond. Wilt u bij dit jaarlijkse evenement aanwezig zijn, maak dan 10€ over op **1006095 t.n.v. SR&BB**, onder vermelding van uw naam en e-mail adres zodat u ook de nieuwsbrief kunt ontvangen.

SR&BB

Klaverbeemd 3
4844 RH TERHEIJDEN
TEL: 0031-651 530 443
MAIL: SRBB@ZIGGO.NL

cafédebruinepij®

Kerkplein 7-Breda-telefoon 076-5214285

Optreden Wies
Zo 25 mei jl.

Openingstijden:

Maa 09:00 - 02:00

Din 09:00 - 02:00

Woe 09:00 - 02:00

Don 09:00 - 03:00

Vrij 09:00 - 03:00

Zat 09:00 - 03:00

Zon 11:00 - 00:00

cafe@debruinepij.nl

...lekkere
muziek!

Kom en geniet op het mooiste plein onder de Grote Kerk.
cafédebruinepij®